

[Ministeren for offentlige arbejder.]

Skulle vi nemlig have dækket, hvad det rent faktisk koster, skulle vi have mere end den dobbelte forhøjelse af avisporto.

Her må jeg understrege — det tror jeg ikke jeg har gjort tidligere her i det høje ting — at udbringning af post i almindelighed er et monopol for postvæsenet, medens udbringning af aviser og ugeblade så sandelig ikke er noget monopol. Det er noget, som postvæsenet gerne vil overlade til andre, for man har kun et stort underskud ved denne forretning. Når man kun får nogle få øre for at bringe et blad ud, medens man får 35 øre for at bringe et lille brev ud, kan enhver sige sig selv, at det må være en stor underskudsforretning. Men jeg har altså ikke stillet forslag om andet end den procentvise forhøjelse på dette område. Jeg har slet ikke tænkt mig at ville stille forslag om den forhøjelse, der egentlig skulle til, for at avisudbringningen kunne svare sig, for det var jeg klar over ville møde modstand her i det høje ting.

Det ærede medlem hr. Holmberg var også inde på en række spørgsmål om banerne. Det ærede medlem fremdrog på ny noget, vi tidligere har diskuteret, nemlig rationaliseringen ved DSB. Jeg vil gerne sige, at for mig at se — og jeg mener dog, at jeg følger lidt mere med, end de enkelte ordførere kan have lejlighed til — er der ikke mange forretninger i Danmark, der har rationaliseret mere end de danske statsbaner. Når de ikke har kunnet rationalisere lige så meget, som der er ønske om, skyldes det simpelt hen, at vi ikke har kunnet få de tilstrækkelige bevillinger. Jeg mener, vi skulle have været længere fremme med bedre materiel, og det gælder både personvogne, godsvogne og hele vort linjenet. Men det er altså et spørgsmål om bevillinger og i de senere år tillige om den tilstrækkelige arbejdskraft.

Jeg mener imidlertid, at de danske statsbaner under de givne forhold virkelig har løst en stor opgave, og derfor var jeg meget ked af den bemærkning, som det ærede medlem hr. Holmberg, næsten imod sin vilje forstod jeg, ikke kunne holde tilbage om, at man skulle have en ung, dygtig forretningsmand til at lede de danske statsbaner. Jeg tror, det ærede medlem gør sig skyldig i en fuldkommen fejltagelse. Jeg

tror faktisk, det ville være meget svært at få en mand, der kunne leve op til det, generaldirektør Skov er værd for de danske statsbaner. Jeg er ked af, at bemærkningen er kommet frem, men det er der jo ikke noget at gøre ved nu.

Det ærede medlem var inde på spørgsmålet om nedlæggelse af sidelinjerne, og det er en gammel travet, som bliver taget frem, hver gang vi taler om de danske statsbaners forhold. Jeg har sagt, at vi vil nedlægge sidelinjerne i den takt, vi mener er rimelig og forsvarlig. Men man gør sig fuldstændig forkerte forestillinger om, hvad det betyder økonomisk. Selv om vi nedlagde alle de sidelinjer, der kan blive tale om, altså op imod en 12-14 stykker, ville det på regnskabet kun komme til at figurere med en besparelse på ganske få millioner kroner. Man kan sige, at det er også en slags penge, og det er det selvfølgelig, men derved har jeg tidligere peget på, at der også er en anden side af sagen, nemlig om vi kan pensionere statstjenestemænd på et så tidligt tidspunkt, fordi vi ikke mere har brug for dem. Det bliver den anden side af medaljen, som også koster penge. Jeg kan forsikre for, at statsbanerne har den allerstørste interesse i at få sidelinjerne nedlagt, så snart vi mener det er forsvarligt.

Til slut rettede det ærede medlem hr. Holmberg et direkte spørgsmål til mig. Det ærede medlem spurgte, om jeg ikke troede, at en takstnedsættelse på Store-Bælt ville give så meget mere at bestille, at man faktisk kunne få de samme penge hjem. Afgjort nej. Jeg tror ikke på, at noget sådant kunne lade sig gøre. Jeg tror, de takster, vi tager på Store-Bælt, er rimelige og rigtige i forhold til det, det koster på andre overfarter. Jeg tror ikke på, at vi kunne indvinde penge ved at sætte taksterne ned. Jeg tror, at der tværtimod måske havde været rimelighed i også at tage en takstforhøjelse her i denne omgang; men noget, man ved det er parlamentarisk umuligt at få gennemført, er man ikke meget for at komme med her i tinget.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ville jo gerne give karakterer, og det er der vel ikke noget at sige til. Der var også et andet æret medlem, der forleden gav mig karakter, idet han sagde, at jeg havde ikke megen fantasi. Nu siger det ærede medlem hr.